

immortales animos primum dixisse asseuerent, ex quibus est Choeribus Poëta. Primus nimirum inter Graeciae Philosophos hoc docuit: quanquam si Pöetas Philosophis annumeres, hoc concedi nequeat. Ex Aegypto hanc sententiam eum domum secum retulisse, extra controuersiam positum puto. De Aegyptiis HERODOTVS: †† πρῶτοι τὸν δὲ τὸν λόγον Αἰγυπτιοί εἰσι, εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπων ψυχὴ ἀθάνατος ἐστὶ: Aegyptii primi fuerunt, qui dicerent, animam hominis esse immortalem. Recte quidem istud, quod Aegyptii docuerint, animam esse immortalem: ast hoc perperam, primos fuisse, qui hoc dicerent. Fuit haec doctrina Ebraeae genti propria, quam & Moses inculcavit, cum animum ad Dei imaginem factum nos docet, observante praeter alios EVSEBIO. † Quam autem hoc scire, eorum † Praeferat. Euangel. lib. XI. C. XXXII. monstrare superuacaneum foret.

§. VII. Morbis quoque vitiisque grauisimis mentem hominum laborare, non ignorauit THALES. † Asserit quippe μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἐπιτηδύμοις εἶναι καλὸν. *Non ornare faciem, sed bonarum artium studiis animum excolere, praeclarum esse.* Ornandus nimirum purgandusque per bonas artes animus est, quae est verae solidaeque eruditionis indoles. Ergo per naturam coinquinatum eum vitiorum sordibus esse, necesse est. Sciueritne fontem huius mali THALES? nescio. Certe, quin Aegyptiis hac de re aliquid innotuerit, quam diuinae litterae apertissime explicant, nullus fere dubito.

§. VIII. Hi morbi animi, haec vitia latitant fere, nec agnosci ab aliis temere possunt, nisi aut factis, aut sermone se prodant. De factis MENANDER †: ὁ δὲ οἱ νοεῖς ὁρᾷ, ὁ δὲ ποιεῖς † ap. Stobaeum Sermon. III. & oratione THALES: ἔτι τὰ πολλὰ γ' ἐπεὶ φρονίμην ἀπειφύοντο. *non multa verba prudentis animi indicium sunt.* Ebraeorum quoque genti, a qua omnis sapientia, idem cognitum exploratumque fuisse, quod animum oratio demonstret, constat. †† THALETI alii quoque Graecorum Romanorumque

A 3

Phi-

†† conf. Prouerb. XV, 2. XIII, 16. XII, 23. X, 11. 13. 14. Ecclesiast. XXVII, 7.